

asceticisme m. Doctrina que menysprea les coses terrenals i aspira a la salvació eterna per la mortificació de la carn.

asceteri m. Lloc on es congreguen els ascetes

ascètic -a adj. Relatiu o pertanyent als ascetes o a llurs pràctiques; caracteritzat per l'oblit de si mateix i la severitat de costums. Vide ascètica. Autòr ascètic

ascetisme m. ^x Condició, pràctiques, manera de viure, dels ascetes; vida ascètica

asci àscia m. i f. Dit dels habitants de la zona tòrrida, que dues vegades l'any al mig dia reben verticalment els raigs del sol i no projecten per tant cap ombra